

Sygn. akt: II K 815/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **Sędzia Aleksandra Marek - Ossowska**

Protokolant st.sekr.sąd. Wojciech Rydzio

w obecności prokuratora -----

po rozpoznaniu dnia 25.11.2019 r. 27.01.2020 r. 24.06.2020 r. i 14.09.2020 r. sprawy

A. Z. s. Z. i E. z domu M.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 stycznia 2019 r. na drodze krajowej nr (...) w powiecie (...) kierował zestawem pojazdów marki M. nr rej (...) wraz z naczepą K. nr rej prowadzącym i wykonującym działalność gospodarczą pod nazwą Usługi (...) z siedzibą w Z. ul. (...) gm L. pomimo orzeczonego postanowieniem Sądu Rejonowego V Wydział Gospodarczy w T. sygn. V Gzd 56/17 zakazu prowadzenia działalności gospodarczej na okres 5 lat

tj. o przestępstwo z art. 244 kk

orzeka:

I. Oskarżonego **A. Z.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 244 kk i za to na podstawie art. 244 kk, po zastosowaniu art. 37a kk w myśl art. 34 § 1a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. Na podstawie art. 41 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek, na okres 1 (jednego) roku, licząc od dnia uprawomocnienia się orzeczenia;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) kwotę złotych 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w sprawie.

Sygn.akt II K 815/19

UZASADNIENIE

Sporządzone w tradycyjnej formie z uwagi na problemy techniczne systemu Z.

A. Z. postanowieniem Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział V Gospodarczy z dnia 18 czerwca 2018 roku, sygn. akt Gzd 56/17, został pozbawiony prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub w ramach spółki cywilnej oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, członka komisji rewizyjnej, reprezentanta lub pełnomocnika

osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie jej działalności, spółki handlowej, przedsiębiorstwa państwowego, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszenia na okres 5 (pięciu) lat.

/dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział V Gospodarczy z dnia 18 czerwca 2018 roku, sygn. V Gzd 56/17 - k. 298 akt Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział V Gospodarczy sygn. V Gzd 56/17./

W dniu 8 sierpnia 2018 roku A. Z. złożył w Sądzie Rejonowym w Toruniu wniosek o wydanie orzeczenia sądowego Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział V Gospodarczy, sygn. akt V Gzd 56/17. Nadto w dniu 27 września 2018 roku pełnomocnik A. Z. złożył wniosek o umożliwienie wykonania fotokopii z akt wskazanej sprawy, w tym przedmiotowego postanowienia.

/dowody: wniosek A. Z. z dnia 7 stycznia 2018 roku o wydanie orzeczenia sądowego Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział V Gospodarczy sygn. V Gzd 56/17 – k. 309 akt Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział V Gospodarczy sygn. V Gzd 56/17, wniosek pełnomocnika A. Z. z dnia 27 września 2018 roku o umożliwienie wykonania fotokopii z akt sprawy o sygn. V Gzd 56/ 17 Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział V Gospodarczy – k. 323 akt Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział V Gospodarczy, sygn. V Gzd 56/17./

W dniu 16 stycznia 2019 roku około godziny 9:40 na drodze krajowej nr (...) km+900m został zatrzymany przez I. (...) do kontroli pojazd marki M. o nr rej. (...) wraz z naczepą K. o nr rej, (...), którym kierował A. Z.. A. Z. oświadczył, iż prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Usługi (...) z siedzibą Z. ul. (...), (...)-(...) L.. Na dowód wykonywania krajowego transportu drogowego we własnym imieniu A. Z. okazał wypis z licencji nr (...). Przejazd odbywał się bez ładunku z W. do M.. M. K. stwierdził, że A. Z. w czasie jazdy używał w sposób nieprawidłowy tachografu. Następnie, podczas analizy dokumentacji zebranej w wyniku przedmiotowej kontroli oraz danych z Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, Krajowego Rejestru Elektronicznego (...) oraz rozmowy telefonicznej z pracownikiem(...) w T. przez I. (...) ustalił, iż A. Z. posiada orzeczony przez Sąd Rejonowy w Toruniu zakaz prowadzenia działalności gospodarczej na okres 5 lat.

/dowody: notatka urzędowa z dnia 24 stycznia 2019 – k. 2, potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia protokołu kontroli drogowej – k.3-4, potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia sprawozdania z kontroli drogowej – k. 5-5v, potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia protokołu przesłuchania w charakterze świadka A. Z. podczas kontroli drogowej – k.6, potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia dowodu rejestracyjnego pojazdu marki M. o nr rej. (...) oraz dowodu rejestracyjnego naczepy K. o nr rej, (...) – k.7, potwierdzone za zgodność z oryginałem kserokopie dowodu osobistego, prawa jazdy i karty kierowcy A. Z. – k.8, potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia wypisu nr 02 z licencji nr (...) – k.9, kserokopia danych pobranych z Krajowego Rejestru Elektronicznego (...) w dniu 24 stycznia 2019 roku – k.10-10v, kserokopie danych pobranych z Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej – k.11-12.

W konsekwencji ujawnionych w związku z kontrolą w dniu 16 stycznia 2019 roku nieprawidłowości (...) - (...) Inspektorat (...) decyzją z dnia 28 marca 2019 roku nałożył na A. Z. karę pieniężną w wysokości 1650 zł., utrzymaną w mocy decyzją (...) z dnia 3 czerwca 2019 roku.

/dowody: potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia decyzji (...) z dnia 3 czerwca 2019 roku – k.88-92v, potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia odwołania od decyzji (...) - (...) (...) decyzją z dnia 15 kwietnia 2019 roku – k. 94-95, potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia decyzji (...) - (...) (...) decyzją z dnia 28 marca 2019 roku o nałożeniu kary pieniężnej – k.100-106v, potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia odpowiedzi na zawiadomienie datowana na dnia 22 lutego 2019 roku – k.107-108v, potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia zawiadomienia o zmianie kwalifikacji prawnej wszczętego z urzędu postępowania wobec A. Z. – k.111-111v, potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia odpowiedzi na zawiadomienie datowana na dnia 1 lutego 2019 roku – k.112-113, potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia warunków leasingu i umowy leasingu – k.114-114v, potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia zawiadomienia o wszczęciu z urzędu postępowania wobec A. Z. – k.117-117v./

Oskarżony A. Z. ma 64 lata, ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest ślusarzem, jest rozwiedziony, ma na utrzymaniu jedno dziecko, utrzymuje się z prac dorywczych i osiąga dochód w wysokości 1000 zł. Nie był do dotychczas karany sądownie (k. 146).

A. Z. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił, iż w 16 stycznia 2019 roku jechał zestawem w celach prywatnych. Nie przewoził, żadnych towarów, jechał na pusto i nie wykonywał dla nikogo żadnych usług. Podał, że nie prowadzi działalności gospodarczej ponieważ ma zakaz i się do niego stosuje (k. 32). Przed Sądem podkreślił, że nie wiedział, że przed sądem gospodarczym toczy się postępowanie z jego udziałem, nie była mu doręczana korespondencja i dopiero po wszystkim dowiedział się ze Starostwa Powiatowego, że wobec niego toczyło się jakieś postępowanie. Dopiero gdy przyszło pismo z (...)dowiedział się, że wydano wobec niego orzeczenie o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej. Wyjaśnił, że nie wie dlaczego okazał w trakcie kontroli licencję (k. 139-139v).

Sąd uznał co do zasady wyjaśnienia oskarżonego niewiarygodne. Polegały one na prawdzie jedynie częściowo, w zakresie w jakim wskazał, że tego dnia nie przewoził żadnych towarów. Natomiast pozostałej części wyjaśnień oskarżonego, w której kwestionował on swoją winę, Sąd nie dał wiary, albowiem pozostają one w opozycji do całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, tj. w szczególności w postaci dokumentacji z akt sprawy Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział V Gospodarczy z dnia 18 czerwca 2018 roku, sygn. akt V Gzd 56/17, dokumentacji z kontroli drogowej przeprowadzonej w dniu 16 stycznia 2019 roku przez I. (...) oraz akt postępowania administracyjnego toczącego się w związku z przedmiotową kontrolą, jak również z zeznaniami świadka M. I. (...). Jak już wyżej wskazano podczas kontroli drogowej na drodze krajowej nr (...) km+900m A. Z. oświadczył, iż prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Usługi (...) z siedzibą Z. ul. (...), (...)-(...) L., a na dowód wykonywania krajowego transportu drogowego we własnym imieniu okazał wypis z licencji nr (...). Kwestię prowadzenia pojazdu podczas inkryminowanego zdarzenia na potrzeby własne i kolejno zmiana wersji, iż transport odbywał się jedynie dla celów prywatnych i w istocie nie prowadził działalności gospodarczej oskarżony podnosił dopiero w toku postępowania administracyjnego, odwołując swoje oświadczenia z momentu kontroli drogowej jako złożone pod wpływem nerwów i stresu. Wskazać, należy, że protokół kontroli drogowej stanowi dokument urzędowy, a zatem sporządzony w przepisanej formie przez powołany do tego organ państwowy stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone. Sąd nie ma wątpliwości, że A. Z. w dniu 18 czerwca 2018 roku prowadził działalność gospodarczą, skoro sam to podał tego dnia do protokołu przesłuchania w charakterze świadka, co więcej na dowód tejże okoliczności przedstawił wypis z licencji. Nadto Sąd zwrócił uwagę, iż wykonując transport jedynie dla celów prywatnych A. Z. nie korzystałby z tachografu. Zatem negowanie przez A. Z. faktu prowadzenia przez siebie działalności gospodarczej Sąd ocenił jako jedynie przyjętą przez oskarżonego linię obrony. Również twierdzenia, iż dopiero z pisma Głównego Inspektora Transportu Drogowego dowiedział się, że orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek, nie mógł zasługiwać na obdarzenie go walorem wiarygodności, bowiem jak wynika z analizy akt sprawy V Gzd 56/17, oskarżony w dniu 7 sierpnia 2018 roku złożył w Sądzie Rejonowym w Toruniu wniosek o wydanie orzeczenia sądowego, a jego pełnomocnik w dniu 27 września 2018 r. złożył wniosek o wykonanie fotokopii akt, na co tego samego dnia wyrażono zgodę. Zatem o wydaniu przedmiotowego postanowienia A. Z. wiedział na długo przed kontrolą drogową.

Przesłuchany w toku przewodu sądowego świadek M. I. (...) dokonujący kontroli drogowej A. Z. zeznał, iż pamięta przedmiotowe zdarzenie. A. Z. został przesłuchany przez niego w charakterze świadka z uwagi na stwierdzone naruszenia – nieprawidłowe używanie tachografu cyfrowego. Kierowca nie miał dokumentów przewozowych, ponieważ jechał „na pusto”. Ten przypadek w jego ocenie był szczególny albowiem kierowca okazał się być zarazem przedsiębiorcą, na co wskazywał wypis z licencji. Oskarżony w trakcie tej kontroli nie powiedział, że jedzie prywatnie, potwierdził wypisem z licencji, że jedzie zawodowo. Gdyby kontrolowany powiedział, że to prywatny przejazd on na pewno by to odnotował, wówczas inaczej toczyłby się postępowanie. Świadek wskazał, że z wieloletniej praktyki wie, że jeśli ktoś jedzie samochodem ciężarowym prywatnie nie okazuje wypisu z licencji. Jeśli kierowca okazuje wypis z licencji, potwierdza, że porusza się w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w postaci transportu drogowego. Pierwsze pytanie zadawane podczas kontroli to właśnie to dotyczące formy przejazdu i zatrudnienia, co wynika z

odmienności traktowania strony i świadka, ponieważ przedsiębiorca zostaje pouczone o prawie do odmowy składania wyjaśnień. W czasie tej kontroli nie ujawniła się kwestia orzeczonego wobec A. Z. zakazu sądowego prowadzenia działalności gospodarczej. Okoliczność tę ujawnił świadek po przedmiotowym zdarzeniu opierając się na wpisach w rejestrach oraz informacji uzyskanej telefonicznie ze Starostwa Powiatowego. M. K. nie pytał oskarżonego w jakim celu jedzie pobrać drewno, gdyż uznał, że oczywistym jest, że robi to w celach zarobkowych skoro okazał mu licencję. Świadek wyraził opinię, że jeśli ktoś twierdzi, że prowadzi działalność okazując licencję, później twierdzi, że był to transport na potrzeby własne, a następnie twierdzi, że był to przejazd prywatny to jego wyjaśnienia są niewiarygodne.

Sąd dał wiarę zeznaniom M. K. albowiem są jasne, spójne, logiczne, konsekwentne oraz korelują z pozostałym materiałem dowodowym. Jedyna rozbieżność jako pojawia się w jego zeznaniach, a resztą dowodów zgromadzonych w sprawie to nazwa miejscowości, do której udawał się oskarżony – podczas przesłuchania M. K. wskazuje, iż były to M., zaś w rzeczywistości M. Z. udawał się do M., jednakże okoliczność ta nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, a po upływie roku od przedmiotowego zdarzenia naturalnym jest świadek, że świadek nie pamięta takich nieistotnych szczegółów.

Sąd dał wiarę wszelkim zgromadzonym w sprawie dowodom z dokumentów, w tym w postaci dokumentacji z akt sprawy Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział V Gospodarczy z dnia 18 czerwca 2018 roku, sygn. akt V Gzd 56/17, dokumentacji z kontroli drogowej przeprowadzonej w dniu 16 stycznia 2019 roku przez I. (...) oraz akt postępowania administracyjnego toczącego się w związku z przedmiotową kontrolą albowiem nie miał podstaw by podważać ich wiarygodność, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich prawdziwości czy rzetelności.

W konsekwencji analizy przeprowadzonych w sprawie dowodów Sąd nie miał żadnych wątpliwości, że A. Z. w dniu 16 stycznia 2019 roku na drodze krajowej (...) w powiecie (...) kierował zespołem pojazdów marki M. nr rej. (...) wraz z naczepą K. o nr rej. (...) prowadząc i wykonując działalność gospodarczą pod nazwą pod nazwą Usługi (...) z siedzibą Z. ul. (...), gm. L., pomimo orzeczonego postanowieniem Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział V Gospodarczy z dnia 18 czerwca 2018 roku, sygn. V Gzd 56/17, zakazu prowadzenia działalności gospodarczej na okres 5 lat, czym wyczerpał znamiona występku z art. 244 k.k.

Przedmiotem ochrony przestępstwa opisanego w art. 244 k.k. jest prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości, jako że przepis ten ma zapewnić wykonanie orzeczeń sądowych, z których wynikają obowiązki i zakazy opisane w art. 244 k.k. Niewykonywanie orzeczeń sądowych oraz zawartych w nich obowiązków i zakazów opisanych w art. 244 k.k. godzi w funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości jako całości, zatem na gruncie art. 244 k.k. nie ma znaczenia materialnoprawna podstawa orzeczenia takich obowiązków i zakazów oraz określenie, czy orzeczenie wydał sąd karny, cywilny, czy administracyjny. Występek określony w art. 244 ma charakter umyślny i może zostać popełniony zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i z zamiarem wynikowym, jako że sama treść art. 244 k.k. nie wskazuje, że możliwe jest przyjęcie tylko określonej formy zamiaru. Umyślny charakter tego występku oznacza, że w chwili czynu sprawca musi mieć świadomość istnienia prawomocnego orzeczenia, na mocy którego nałożono na niego określony obowiązek lub zakaz (por. M. Szewczyk, A. Wojtaszczyk, W. Zontek [w:] W. Wróbel (red.), A. Zoll Andrzej (red.), Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Część II. Komentarz do art. art. 212-277d, WKP 2017, Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2004 r. I KZP 47/03, OSNKW 2004/3/35, Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2009 r., II KK 254/08 LEX nr 486550). Do bytu przestępstwa wystarczające jest jednorazowe zachowanie sprzeczne z orzeczeniem sądu. Podmiotem przestępstwa mogą być osoba, której dotyczy zakaz lub nakaz wymieniony w treści przepisu, a także osoby odpowiedzialne za wykonanie zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia oraz osoby z nimi współdziałające. Powyższe oznacza, że przepis należy do katalogu przestępstw indywidualnych. (I. Zgoliński [w:] Konarska-Wrzosek Violetta (red.), Kodeks karny. Komentarz, wyd. II, Konarska-Wrzosek Violetta (red.), Kodeks karny. Komentarz, wyd. II, WKP 2018).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy M. Z. kierując w dniu 16 stycznia 2019 roku na drodze krajowej (...) w powiecie (...) zespołem pojazdów marki M. nr rej. (...) wraz z naczepą K. o nr rej. (...) i prowadząc tym samym i wykonując działalność gospodarczą umyślnie nie stosował się do orzeczonego postanowieniem Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział V Gospodarczy z dnia 18 czerwca 2018 roku, sygn. V Gzd 56/17, zakazu prowadzenia działalności

gospodarczej na okres 5 lat. Zdaniem Sądu oczywistym jest, iż M. Z. zdawał sobie sprawę z orzeczonego wobec niego zakazu, o czym świadczy to, że osobiście w dniu 7 stycznia 2018 roku złożył w Sądzie Rejonowym w Toruniu wniosek o wydanie orzeczenia sądowego Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział V Gospodarczy, sygn. akt V Gzd 56/17, zaś w dniu 27 września 2018 roku jego pełnomocnik złożył wniosek o umożliwienie wykonania fotokopii z akt sprawy o sygn. V Gzd 56/17, w tym przedmiotowego postanowienia .

Występek z art. 244 k.k. ten zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Sąd biorąc pod uwagę fakt dotychczasowej niekaralności i ustabilizowany tryb życia oskarżonego postanowił w stosunku do niego zastosować dobrodziejstwo art. 37a k.k. i w myśl art. 34 § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym. W ocenie Sądu kara ta będzie odpowiednio realizować cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 41 § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek, na okres 1 (jednego) roku, licząc od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz.223 z późn. zm.) Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 70 (siedemdziesiąt złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w sprawie.